

РІШЕННЯ

разової спеціалізованої вченої ради ДФ 35.725.143 про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Олена ДМИТРИШИН**, 1991 року народження, громадянка України, освіта вища: закінчила у 2018 році Львівський державний університет внутрішніх справ за спеціальністю «Право» та здобула кваліфікацію юриста, до навчання в ад'юнктурі перебувала на посаді інспектора сектору реагування патрульної поліції відділення поліції № 1 Львівського районного управління поліції № 2 Головного управління Національної поліції у Львівській області, виконала акредитовану освітньо-наукову програму «Право».

Разова спеціалізована вчена рада ДФ 35.725.143, утворена наказом Львівського державного університету внутрішніх справ, Міністерство внутрішніх справ України, м. Львів від 02 березня 2026 року № 93, у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради -

Юрія НАЗАРА, доктора юридичних наук, доцента, професора кафедри адміністративного права та адміністративного процесу навчально-наукового інституту з підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Львівського державного університету внутрішніх справ

Рецензентів -

Юрія ХАТНЮКА, кандидата юридичних наук, доцента, завідувача кафедри поліцейської діяльності факультету № 2 (з підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності та правоохоронних інформаційних систем) Львівського державного університету внутрішніх справ

Лідії СУКМАНОВСЬКОЇ, кандидата юридичних наук, доцента, доцента кафедри адміністративного права та адміністративного процесу навчально-наукового інституту з підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Львівського державного університету внутрішніх справ

Офіційних опонентів -

Надії БОРТНИК, доктора юридичних наук, професора, завідувача кафедри адміністративного та конституційного права факультету морського права Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

Наталії ДОБРЯНСЬКОЇ, кандидата юридичних наук, професора, професора кафедри державно-правових і гуманітарних наук Навчально-наукового гуманітарного інституту Таврійського національного університету імені

В. І. Вернадського,

на засіданні «29» квітня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» Олені ДМИТРИШИН на підставі публічного захисту дисертації «Адміністративно-правове забезпечення захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства» за спеціальністю 081 «Право».

Дисертацію виконано у Львівському державному університеті внутрішніх справ, Міністерство внутрішніх справ України, м. Львів.

Науковий керівник: Оксана ЧОРНОМАЗ, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри поліцейської діяльності факультету № 2 (з підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності та правоохоронних інформаційних систем) Львівського державного університету внутрішніх справ.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, який містить науково обґрунтовані теоретичні та практичні результати проведених здобувачем досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для досліджуваної галузі знань, та характеризується єдністю змісту, а також точністю викладення матеріалу.

Дисертаційна робота є завершеною науковою працею, у якій наведено теоретичне узагальнення та нове розв'язання проблем адміністративно-правового забезпечення захисту прав дітей, які зазнали домашнього насильства. У дисертаційному дослідженні вперше доведено питання щодо необхідності впровадження дієвих механізмів, спрямованих на забезпечення ефективного адміністративно-правового захисту прав дітей від домашнього насильства.

До ключових складових таких механізмів віднесено: створення та функціонування системи раннього виявлення випадків насильства, яка передбачає оперативне реагування на сигнали про можливі порушення прав дітей через міжвідомчу взаємодію органів влади, освітніх та медичних установ, а також громадських організацій; забезпечення тимчасового захисту постраждалої дитини шляхом надання їй безпечного середовища, включаючи спеціалізовані притулки чи тимчасові центри перебування; розробку та реалізацію реабілітаційних заходів для дітей, які зазнали насильства, з метою відновлення їх психологічного та фізичного стану, а також соціальної адаптації; притягнення кривдників до юридичної відповідальності через удосконалення механізмів розслідування таких випадків та забезпечення невідворотності покарання; активну просвітницьку діяльність, спрямовану на підвищення рівня обізнаності суспільства щодо проблеми домашнього насильства над дітьми, формування нетерпимого ставлення до кривдників та популяризацію культури ненасильницької взаємодії в сім'ї; позицію щодо визначення поняття «дитина-свідок (очевидець) домашнього насильства». З огляду на положення Стамбульської конвенції, пропонується закріпити в нормативно-правовому акті розширене визначення цього терміна, яке враховує багатогранність ситуацій, у яких дитина може стати свідком або очевидцем домашнього насильства; концептуальний підхід до розуміння системи суб'єктів, відповідальних за запобігання та протидію домашньому насильству щодо дітей. Ця система має розглядатися як нормативно закріплена, інтегрована сукупність уповноважених

державних органів, установ, організацій та інших суб'єктів; діяльність яких спрямована на своєчасне виявлення, запобігання, припинення та розслідування випадків домашнього насильства щодо дітей. Крім того, її функціонування передбачає забезпечення комплексного захисту прав, надання необхідної допомоги постраждалим дітям або дітям-свідкам такого насильства, а також реалізацію заходів підтримки в межах міжвідомчої співпраці.

Дисертація виконана державною мовою, відповідає Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, а обсяг її основного тексту відповідає вимогам освітньо-наукової програми «Право».

Ад'юнкт має 15 наукових публікацій за темою дисертації, з них 5 статей у наукових фахових виданнях України категорії «Б», зокрема:

1. Дмитришин О. О. (2023). Взаємодія між підрозділами поліції при реагуванні на факти домашнього насильства щодо дитини або у присутності дитини. *Журнал східноєвропейського права*. (116). 83-93. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10206397>;

2. Дмитришин О. О. (2024). Особливості запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей в умовах воєнного стану. *Журнал східноєвропейського права*. (121). 92-100. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.11062187>;

3. Дмитришин О. О. (2024). Захист прав та домашнє насильство щодо дітей в умовах війни. *Науковий вісник Ужгородського Університету, Серія ПРАВО*. (84). Vol. 3. 89-95. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.84.3.14>;

4. Дмитришин О. О. (2025). Нормативно-правове регулювання захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства. *Науковий вісник Ужгородського Університету, Серія ПРАВО*. (87) Vol. 2. 353-360. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.87.2.53>;

5. Дмитришин О.О. (2025). Національна поліція України як суб'єкт захисту прав дітей, які постраждали від домашнього насильства. *Актуальні проблеми політики*. (76). 5-16. DOI: <https://doi.org/10.32782/app.v76.2025.1>.

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження та рекомендації:

1. Юрій НАЗАР, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного права та адміністративного процесу навчально-наукового інституту з підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Львівського державного університету внутрішніх справ, який звернув увагу, що:

1) Для підвищення ефективності протидії домашньому насильству щодо дітей в умовах воєнного стану доцільним є проведення ґрунтовного аналізу судової практики у справах цієї категорії. Зокрема, необхідно дослідити судові рішення щодо вчинення домашнього насильства стосовно дітей та здійснити

узагальнення отриманих результатів з метою виявлення типових підходів, проблем правозастосування і прогалин у правовому регулюванні.

2) Доцільно також акцентувати увагу на необхідності розроблення та впровадження спеціалізованих програм реабілітації військовослужбовців, складові яких мають бути спрямовані на профілактику домашнього насильства. Такі програми повинні включати психологічну підтримку, роботу з наслідками бойового стресу, формування навичок ненасильницької комунікації та контроль поведінкових реакцій, що сприятиме зниженню ризиків вчинення насильства у сімейному середовищі.

2. Юрій ХАТНЮК, кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри поліцейської діяльності факультету № 2 (з підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності та правоохоронних інформаційних систем) Львівського державного університету внутрішніх справ, який надав позитивну рецензію та звернув увагу, що:

1) На с. 195-196 роботи дисертанткою зазначено про доцільність розробки окремого законопроекту, що стосується запобігання та протидії домашньому насильству стосовно дітей, із виділенням окремого розділу «кривдник-військовослужбовець». Вважаю, що позитивним було б створення дисертанткою такого законопроекту для того, щоб краще можна було зрозуміти, на що саме авторка хоче звернути увагу. Водночас щодо окремого розділу, варто з'ясувати, кого ми вважаємо «кривдником-військовослужбовцем»? Адже в теперішній час війни воюють різні категорії громадян: і кадрові військові, і мобілізовані особи, представники сил безпеки і оборони..... і т.д. Конкретизація цих особливостей у чинному законодавстві є вкрай гострою.

2) На с. 197 авторка пропонує внести зміни до статті 321-1 КУпАП щодо можливості заміни адміністративного стягнення у вигляді громадських робіт адміністративним арештом. Водночас, вважаю за необхідне звернути увагу, що згідно норм КУпАП до тих самих кривдників-військових ми не можемо застосовувати адміністративні стягнення у вигляді громадських робіт та адміністративного арешту, а тому за вчинення домашнього насильства до таких спеціальних суб'єктів буде застосовано виключно штраф як вид адміністративного стягнення.

3. Лідія СУКМАНОВСЬКА, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного права та адміністративного процесу навчально-наукового інституту з підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Львівського державного університету внутрішніх справ, яка надала позитивну рецензію та звернула увагу, що:

1) У підрозділі 2.1. «Поняття та структура механізму адміністративно-правового забезпечення захисту прав дітей в Україні, які постраждали від домашнього насильства (засоби, гарантії захисту)» на с. 98-100, авторка не повною мірою розкриває поняття адміністративно-правового забезпечення захисту прав дітей, що постраждали від домашнього насильства.

Для цілісного розуміння позиції авторки з цього приводу існує потреба в додатковому уточненні вказаного поняття.

2) Також на сторінці 90 роботи авторка пропонує оптимізувати процес винесення термінового заборонного припису стосовно кривдника шляхом запровадження можливості віддаленої подачі заяви, доповненої доказами протиправних дій, до правоохоронних структур, ініціюючи отримання припису через електронні ресурси або мобільні програми. Вважаю, що така процедура не може бути апробованою в сучасних реаліях, оскільки правоохоронним структурам (Національній поліції зокрема) необхідно пересвідчитись у наявності факту випадку домашнього насильства щодо дитини, після чого мати підставу для винесення термінового заборонного припису стосовно кривдника з застосуванням до нього відповідних обмежень.

4. Надія БОРТНИК, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри адміністративного та конституційного права факультету морського права Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова, яка надала позитивний відгук та звернула увагу на наступне:

1) Аналізуючи підходи науковців до визначення адміністративно-правових засобів захисту прав дитини в Україні (стор. 47), автор не приділяє достатньої уваги деталізації змісту та ключових структурно-інструментальних компонентів цих засобів. Для досягнення більшої повноти дослідження необхідно було б приділити увагу не лише теоретичним аспектам, а й практичним механізмам застосування цих засобів.

2) На сторінці 92 автор звертає увагу на важливість впровадження механізму дистанційного оформлення термінового заборонного припису через використання цифрових платформ або мобільних додатків. Такий підхід може значно спростити доступ до правосуддя, особливо для осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах або не мають можливості фізично звернутися до відповідних органів. Водночас для повноцінного розуміння запропонованої ідеї необхідно більш детально розглянути технічні, правові та процедурні аспекти її реалізації.

5. Наталія ДОБРЯНСЬКА, кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри державно-правових і гуманітарних наук навчально-наукового гуманітарного інституту Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, яка надала позитивний відгук та зауважила:

1) По-перше, у дисертації (с. 125) запропоновано впровадження в Україні європейської моделі інституту Уповноваженого з прав дитини. Цікаво було б почути детальніше про мотивацію автора щодо вибору саме європейської моделі, а також про механізми її адаптації до українського правового поля з урахуванням соціокультурних особливостей.

2) По-друге, автор наголошує на тому, що адміністративно-правовий захист прав дитини в українському правовому полі має певні специфічні риси, які заслуговують на детальне дослідження (с.138). Водночас у представленій роботі ці характеристики не отримали достатнього розкриття, що ускладнює розуміння їхньої сутності та особливостей. Для забезпечення більш повного аналізу варто було б уточнити, які саме аспекти адміністративно-правового захисту є ключовими, а також розглянути їх у контексті національного законодавства та міжнародних стандартів. Це дозволило б не лише поглибити

наукове обґрунтування, але й сприяти ефективнішому застосуванню правових норм у сфері захисту прав дитини.

Результати відкритого голосування:

«За»   5   членів ради,

«Проти»   0   членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада ДФ 35.725.143 присуджує Олені ДМИТРИШИН ступінь доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», освітньо-наукова програма «Право».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

**Голова разової
спеціалізованої вченої ради
доктор юридичних наук, професор**

Юрій НАЗАР